

פרוטוקול מס' 312
מישיבת ועדת העבודה והרווחה
יום שני, ח' בשבט התשנ"ט (25 בינואר 1999), שעה 12:00

נכחו:

חברי הוועדה: מקסים לוי - היו"ר
אפי אושעיה
יונה יהב

מוזמנים: ג'קי סיקורל
עו"ד נחמה פרלמן
ישראל שרון
גיא שמי
יוסף לוטנברג
פנינה כהן
עו"ד נפתלי גרינברג -
עו"ד אריה צ'רטוק -
גילה אמית-רזין
ד"ר רון בריימן

- אגף התקציבים, משרד הביטחון
- סגן היועץ המשפטי, משרד הביטחון
- עוזר ראש אגף השיקום, משרד הביטחון
- אגף התקציבים, משרד האוצר
- יו"ר ארגון נכי צה"ל
- ארגון אלמנות צה"ל
- לשכת עורכי הדין
- לשכת עורכי הדין
- אלמנת צה"ל

יועץ משפטי: משה בוטון

מתמחה: ארבל אסטרמן

מנהלת הוועדה: שירלי אברמי

קצרנית: תמר פוליבוי

- סדר-היום: 1. הצעת חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 20), התשנ"ט-1999.
2. הצעת חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון - גמול לאחר הפקעת נישואין), התשנ"ח-1998 - חברי הכנסת: משה גפני, יונה יהב, שאול יהלום, מאיר שטרית.

-4571-

1. הצעת חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 20), התשנ"ט-1999
2. הצעת חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון - גמול לאחר הפקעת נישואין), התשנ"ח-1998 - חברי הכנסת: משה גפני, יונה יהב, שאול יהלום, מאיר שטרית

היו"ר מקסים לוי:

אני פותח את הישיבה. התחלנו לדון בנושא האלמנות והגענו לאיזושהי הבנה. לאחר שורה של דיונים בוועדת העבודה והרווחה על הצעת חוק של חברי הכנסת יונה יהב ואחרים, הגענו אז להחלטה שאם הצעת החוק הממשלתית תגיע בתקופה סבירה מאד, נוכל לראות האם הצעת החוק הממשלתית מניחה את דעתנו או לא. מתוך הידברות, אני יכול לומר שהיא לפחות מניחה את דעתי בשאלה האם לא צריך לשים סייג לאלמנת צה"ל מתי היא מתגרשת, מתי היא "חוזרת" ומתי היא "הולכת".

לכן, הצעת החוק הממשלתית בהחלט חופפת להצעת החוק של חברי הכנסת, אלא שיש האומרים שצריך לשאת באחריות לגבי מי שהתגרש לפני 50 שנה, 40 שנה או 30 שנה. אני לא טוען זאת, אני טוען שמהיום כל אלמנה גם משנות ה-50 וה-60 שמתגרשת או לא, תוכל לקבל תגמולים. הצעת החוק הזאת היא נכונה, היא סבירה, היא הגיונית ומניחה את דעתי. עכשיו הכל פתוח.

יונה יהב:

זה הוויכוח היחיד שיש. הצעת החוק שלי חופפת להצעת החוק של הממשלה, למעט הנקודה של תחילת החוק. הממשלה גורסת מהיום ואילך, ואני אומר שזה יחול על כל האלמנות, שלא עלינו, התגרשו או התאלמנו בשנית, כי זה יוצר עכשיו שלוש רמות של אלמנות ויש אפליה בין אחת לאחת. זאת הנקודה היחידה.

היו"ר מקסים לוי:

חבר הכנסת יהב, אני לא חסיד של תמיכה בממשלה. אם לא הייתי אחראי, הייתי אומר שאני מקבל את הגרסה הזאת, למה לא להטיב עם כל האלמנות ושניתן תגמולים למי שהתגרשה בשנות ה-50, ה-60 או ה-70?

אבל אי אפשר לעשות את המהלך הזה משום שחקיקה תמיד מקדמת אינטרסים מכאן והלאה. היא חוזרת בתקופות שונות, כמו שהיום הצענו הצעת חוק שלקיבוצים ולמושבים גם יינתן מענק לחייל וכו'. נתנו את זה כי ראינו צורך גם להקדים את העניין הזה.

כאן אני חושב שמהיום ואילך תתקבל הצעת החוק. הרי כל הוויכוח היה על כך ש-14 שנים ויום אחד נגרע חלקה. זה היה לא הגיוני.

אני חושב שגם משרד הביטחון עשה כאן עבודה נפלאה, וקיבל את דעתנו והביא לכך שגם הצעת החוק שלך וגם הדעה של ועדת העבודה והרווחה נלקחו בחשבון בהצעת החוק הממשלתית.

פנינה כהן:

אדוני היושב ראש, אנחנו כארגון יציג שמייצג אלמנות, מתנגדים גם להצעת החוק הממשלתית שמגישים היום, מכיוון שהיא לא מסבירה או שהיא לא נותנת לנו כלים איך לאכוף את החוקים ממש. על ידי זה שהולכים בצורה גורפת לתת אפשרות לאלמנות שנסואות להתגרש ולחזור לזכויות, אנחנו יודעים שהמצב הקיים רק יילך ויגדל, והמצב הוא אבסורדי.

למה אני מתכוונת? הרבה אלמנות שמתחננות מקבלות את מענק הנישואין שלהן. לאחר שסיימו לקבל את מענק הנישואין, הן מתגרשות פיקטיבית, וזה ניתן לבדיקה. למשרד הביטחון אין כלים - או שיש לו והוא לא רוצה להפעיל אותם - לבדוק מי אכן באמת אלמנה, מי אכן התגרשה, מי ידועה בציבור, ומי סתם חיה עם מישהו לטובת פרק ב' וממשיכה לקבל תגמולים ואת יתר ההטבות שמיועדות לאלמנות וליתומים.

יונה ירב:

80% מהחברות בארגון שלך הן כאלה.

פנינה כהן:

זה ניתן לבדיקה, אבל זה לא 80%, ואם זה 80% אז הצעת החוק שלך ושל שר הביטחון הולכת ומעמיקה יותר את העניין.

אני מבקשת לעשות צדק עם האלמנה, שתקציב השיקום שמיועד לאלמנות ויתומים ישאר אך ורק לאלמנות באמת וליתומים. כל מי שידועה בציבור - זה סטטוס שהוכר בכנסת כחוק - עליה לדווח למשרד הביטחון, וצריך לאכוף את החוק הזה ולבדוק. כל מי שמתגרשת, רק כדי להחזיר את הזכויות שלה, שתחזיר קודם את מענק הנישואין שקיבלה על חשבון הקופה הציבורית.

הדברים האלה לא מתקיימים לא בהצעת החוק של חבר הכנסת יונה ירב ולא בהצעת החוק הממשלתית. יוצא איפה שאנחנו האלמנות והילדים נמשיך להיות על תקציב כזה מוגבל כי כל הזמן מספר הזכאים על אותו תקציב הולך וגדל, וכשאני אבוא לבקש תיקון תגמול לאלמנה, יבואו כאן ממשרד העבודה והרווחה וממשרד הביטחון ויגידו לי כמו תמיד: אין תקציב.

בשנת 1992 הגשתי כאן הצעת חוק של חבר הכנסת דוד מנע, ואחר כך גם של עמיר פרץ: תיקון תגמול לאלמנה של 30%. אחרי מאבקים, בשנת 1998 תוקן - 10% בלבד, ולמה? כי אין תקציב.

שערו בנפשכם כשאתם היום תאשרו בכנסת את הצעת החוק הממשלתית אנה אנו באות אלמנות המלחמה שגם הגורל התאכזר אלינו ולא הצלחנו לשקם את חיינו וגם נוסף לנו מספר רב של כל מיני נשואות פיקטיביות, גרושות וידועות בציבור שחיות על חשבוננו.

יתרה מזאת, בני הזוג חיים על חשבון הקופה הציבורית הזאת. הם מגדלים ילדים של אבות שלמעשה חיים וצריכים לפרנס את ילדיהם, על חשבון התגמול שמיועד לאלמנה וליתום.

מכם אני מצפה היום, חברי ועדת העבודה והרווחה, לשים קץ לשערוריה הציבורית הזאת.

יונה ירב:

למה את - -

היו"ר מקסים לוי:

אתם לא מנהלים את העסק פה.

פנינה כהן:

חבר הכנסת יונה יהב, אני מבקשת לשים קץ לדברים האלה ולסייג את הצעת החוק הזאת.

היו"ר מקסים לוי:

עם כל הכבוד אליך, ואני מעריך אותך ולא מוכן לבוא בביקורת אפילו הקטנה ביותר על אלמנות - גם לא בדיון הקודם בשבוע שעבר שהיינו עדים למשפחת השכול - אני רוצה לומר לך שאת לא צודקת. מתי משרד הביטחון יכול להגדיל את תקציבו? אם תתקבל כאן הצעת חוק לתגמול מסויים לאלמנות, ואז משרד האוצר מממן את משרד הביטחון בהוצאה הזאת.

ממילא כל מה שאת אומרת הוא לא נכון, כי אני מכיר הרבה מאד אלמנות שמפחדות להתחתן פן תאבדנה את הגמלה שלהן. גם כשאת אומרת שהרבה מאד חיים בנשואים פיקטיביים, תראי הרבה מאד מקרים במערכת של אנשים שמקבלים קצבת גמלת נכות והולכים לעבוד. הם מרמים את המערכת ומקבלים קצבת ביטוח לאומי. כל העניין הזה של פיקוח מותנה בכך.

זה לא בא אל חשבון התקציב שניתן לאלמנות, זה לא נכון. זה בא מתוך תקציב שהוא קיים במערכת. אם מתקבלת כאן הצעת חוק כזאת, הוא בא לתקן עיוות, לעניות דעתי. לא יכול להיות שיום אחד אחרי 14 שנה יגידו לאלמנה: מהיום את בכלל לא אלמנת צה"ל.

פנינה כהן:

היא נשואה.

היו"ר מקסים לוי:

לא, אבל אם היא אחר כך - -

פנינה כהן:

והיא גרושה.

היו"ר מקסים לוי:

היא צריכה לעמוד בשאלת מבחן בכלל אם כדאי לה להתחתן, שכן אולי תאבד את הזכויות שלה. לכן הצעת החוק באה לתקן עיוות, ולא כדי לגנוב כסף. אז מה אם היא מקבלת מענק נישואין? היא לא צריכה להשתדל לחיות? להשתדל להקים משפחה?

פנינה כהן:

אבל כבר יש לה מפרנס.

היו"ר מקסים לוי:

בסדר, אז מה?

פנינה כהן:

אז מה תאמר האלמנה שנשארה לבד?

גילה אמית-רזין:

הצעת התיקון לא עוסקת בנושאות.

רון ברימן:

אני לא מייצג אף ארגון ואף גוף. אני יודע על מצבים של אלמנות שהתאלמנו פעם שנייה, אלמנת צה"ל שהתחתנה והתחילה לשקם את חייה והתאלמנה פעם שנייה. לא היו גירושים פיקטיביים, לא אלמנות פיקטיביות, אלמנות פעם שנייה. הקבוצה הזאת מקופחת על ידי החוק הזה שבא לתקן עיוות. נכון שהחוק מתקן עיוות, כי הוא מתקן את המגבלה של 14 שנה, כלומר: ברגע שכל אחת מתאלמנת פעם שנייה, על פי התיקון לחוק, אמורה לחזור לזכויותיה כאלמנת צה"ל.

יוסף לוטנברג:

עד סוף הדורות?

היו"ר מקסים לוי:

זה לא מסוג הוויכוחים על הצעת חוק כזאת או אחרת. יש לי רגישות רבה מאד לנושא הזה של האלמנות ושל משפחת השכול. אני חושב שהנושא הזה מאד רציני. גם כשגברת פנינה כהן מדברת בכעס, אולי היא רוצה את טובת האלמנות והיא לא באה להשיג איזושהי מטרה מסויימת.

פנינה כהן:

אני בעד האלמנות ולא הנשואות שהשתקמו, לא הגרושות ולא הידועות בציבור.

היו"ר מקסים לוי:

האם באתי אליך בטענה אחת? אין לי ויכוח אפילו על מילה שאמרת.

גילה אמית-רזין:

למה לא הגרושות?

פנינה כהן:

כי היא גרושה. מה ההבדל בינה לבין גרושה אחרת במדינת ישראל?

גילה אמית-רזין:

כשהיא התגרשה עד 14 שנה יש לה זכות.

פנינה כהן:

זאת אומרת, אלמנת צה"ל היא לנצח אלמנת צה"ל, בין אם היא נשואה, בין אם היא התגרשה, היא תמיד אלמנת צה"ל.

גילה אמית-רזין:

במה אלמנת צה"ל שלא נישאה יש לה - -

פנינה כהן:

אני מבקשת הפרדת תקציבים בין התקציב שמיועד לאלמנות באמת לבין התקציב שמיועד לידועות בציבור, לגרושות ולנשואות. אם אתם רוצים לתת לנשואות ולידועות בציבור - FINE, אבל לא על חשבונאי.

גילה אמית-רזין:

גברת פנינה כהן, את מארגון אלמנות צה"ל? לשעבר?

פנינה כהן:

לא לשעבר, אני אלמנה 25 שנה. אני לא ידועה בציבור, אני לא גרושה, אני לא התחתנתי וקיבלתי מענק נישואין וחזרתי בי. אני אלמנה נטו.

גילה אמית-רזין:

ואני לא אלמנה נטו. הייתי נשואה לטייס חיל האוויר שנהרג, ומכיוון שהתחתנתי והתגרשתי, אני מעולם לא מקבלת תזכורת מנציגי משרד הביטחון שאני אלמנת צה"ל. הם גם לא מוצאים את התיק שלי. אני לא קיימת. במה אני אלמנת צה"ל שונה ממנה? בגלל שדרך חייה היתה שונה?

פנינה כהן:

לא. סליחה, אל תכנסי לאורח חיי, לא נכנסתי לאורח החיים שלך. הוויכוח הזה הוא וירוח סרק.

גילה אמית-רזין:

אם התגרשתי בשנה ה-14 ויום, אינני זכאית להיות מוכרת כאלמנת צה"ל.

רון ברימן:

גם אני בעד האלמנות. החוק הזה בא לתקן עיוות, ואכן הוא מתקן עיוות, אבל התיקון הוא חלקי בלבד, מכיוון שהוא יוצר אפליה בין מי שעוד לא התאלמנה פעם שנייה לבין מי שכבר התאלמנה פעם שנייה והיא כבר חיה שנים רבות כאלמנה פעם שנייה. הקבוצה הזאת היא קבוצה מאד מאד מצומצמת, אבל היא מקופחת.

היו"ר מקסים לוי:

אם היא התאלמנה ולא היה מגיע לה, מהיום היא תתחיל לקבל.

רון ברימן:

מהיום היא תתחיל לקבל, וזה בסדר, אבל בתנאי שהיא תוכר על ידי החוק. כי פה כתוב שרק מי שתאלמן אחרי קבלת החוק תקבל. הכוונה היא שמי שכבר התאלמנה, גם כן תיכלל בחוק הזה.

יונה יחב:

זה מה שאתה רוצה?

רון בריימן:

זה מה שאני מציע.

יונה יהב:

זה גם מה שאני הצעתי.

רון בריימן:

כי אני חושב שיש פה עיוות.

היו"ר מקסים לוי:

לא, אבל אז הגעת להסכמה.

יונה יהב:

לא, לא הגעתי להסכמה.

רון בריימן:

אני חושב שיש פה אפליה לרעה לגבי מי שכבר התאלמנה פעם שנייה לעומת מי שעוד לא התאלמנה פעם שנייה.

פנינה כהן:

אם היא לא התאלמנה בנסיבות של צבא, היא שייכת לביטוח הלאומי, אין אפליה לרעה.

יוסף לוטנברג:

יש ביטוח לאומי.

היו"ר מקסים לוי:

אם אתה רוצה לתקן את כל העולם בבת אחת, אתה לא יכול.

רון בריימן:

לא, אני רוצה להקל על מי שכבר התאלמנה ולא על מי שתתאלמן בעתיד.

היו"ר מקסים לוי:

היתה הצעת חוק גדולה מאד שאחר כך באה לדיון של המציעים עם נציגי משרד הביטחון. הם הגיעו לאיזושהי הבנה, ואחרי ההבנה הזאת הגענו לפה, ושוב קיימנו דיונים, ואחר כך נציגי משרד הביטחון אמרו שהם מציעים הצעת חוק. ישבנו איתם וגיבשנו איזושהי הצעה. אם תשאל האם קבלת כל הצעת החוק פותרת את כל הבעיות, אומר שלא. אבל אני חושב שמתוך ההצעה הזאת ניתן יהיה בעתיד לתקן על בסיס זה עוד ועוד ועוד.

במדינת ישראל אין חוק סוציאלי שיגיד לך שהוא מתקן את כל העוולות. אין דבר כזה. כל הזמן חברי כנסת "מתלבשים" על חוק הביטוח הלאומי בצורה כזאת שאין חבר כנסת שלא הציע תיקון בחוק הביטוח הלאומי, ולמה? כי הוא משאיר לפעמים סיטואציות שהחוק לא נתן להן פתרון וכל הזמן מתגלות בעיות. אנחנו בסך הכל 50 שנה במדינת ישראל, ואני אומר לך שלמרות הביקורת שלי על נושא החברה והתקציב בישראל, יש חוקים שהם יותר טובים מחוקים בהרבה מקומות בעולם שצריכים ללמוד מאיתנו.

אז אנחנו נצא מתוך הנחה שהצעת החוק הזאת נותנת פתרון חלקי, היא לא נותנת פתרון סופי. אצלי עבדו אלמנות צה"ל שחיו בנפרד וחיו עם בעליהן ביחד ולא רצו להתגרש משום שלא רצו לתת להן, ועשו את הנישואין הפיקטיביים האלה כדי שלא יראו שהם חיים אחד עם השני ורימו את המערכת. כל הרמאויות האלה לא "שוות" למערכת.

רון ברימן:

אני לא מדבר על רמאות, אני מדבר על משהו כשר לחלוטין.

היו"ר מקסים לוי:

כן, אבל אתה יודע כמוני שאם אלמנת צה"ל חיה עם בעלה ובעלה מרוויח מצוין והקופה של המדינה נותנת גיבוי לאישה שמנצלת את המערכת. גם כאן קיים העניין של ניצול התקציב של המדינה - שיכול היה ללכת לדברים אחרים - כי לעוגה הלאומית יש איזושהי חלוקה מסויימת.

אני לא דוחה את דבריה לחלוטין, אבל אני אומר לה שהחוק הזה לא בא על חשבון התקציב של האלמנות. יבואו חברי כנסת אחרים ותהיה כנסת אחרת שתשקול ותרצה להטיב עם האלמנות. אם נניח החוק לא יתבצע במשרד הביטחון והאלמנות לא קיבלו אותו, יכולה לבוא טענה כזאת.

גילה אמית-רזין:

החוק הזה הוא בשביל האלמנות. אין כאן בכלל דבר שהוא בא על חשבון משהו.

פנינה כהן:

על מה היא מדברת?

יוסף לוטנברג:

זה אומנם תחום שלא נוגע אלינו, אבל אני מרגיש שאני צריך לומר משהו בעניין הזה. אני מרגיש שאתם פוגעים בכל עקרון השיקום בכלל, כי מה אתם אומרים? אלמנה לנצח תהיה אלמנה.

יונה יהב:

מה זה שייך אליך?

יוסף לוטנברג:

קיבלתי רשות דיבור.

גילה אמית-רזין:

האם נכה צה"ל הוא לא לעולם נכה צה"ל?

יוסף לוטנברג:

אם אלמנת צה"ל חלילה התאלמנה והיא נישאה מחדש ושיקמה את חייה; נישאה לבעל, שהוא ברוך השם מסודר ושיש לו הכנסה, והולידה ילדים וגידלה משפחה, מה אתם אומרים פה? שום דבר. היא התגרשה, חוזר חלילה, לא קרה דבר. מתי אלמנת צה"ל מפסיקה להיות אלמנת צה"ל?

גילה אמית-רזין:

כשהיא מתה, מתי שהמת מפסיק להיות המת.

היו"ר מקסים לוי:

אשאל אותך שאלה. מה ההבדל בין אלמנת צה"ל לבין אם שאיבדה את ילדה במלחמה ובעלה מת והיא נותרה לבד?

אריה צ'רטוק:

שאלה קשה.

יוסף לוטנברג:

יש הבדל מהותי, אלה בכלל שני עולמות. אז היא הופכת להיות אם שכולה על פי החוק.

היו"ר מקסים לוי:

אתה יודע כמה היא מקבלת לעומת אלמנת צה"ל?

יוסף לוטנברג:

מעט מאד. יש פה עיוות אדיר.

היו"ר מקסים לוי:

אז בואו לא נתווכח.

יוסף לוטנברג:

לא, אני לא מתווכח.

היו"ר מקסים לוי:

אני יכול להתווכח על הרבה מאד נושאים, אבל אני לא אומר שאפשר לתקן את כל העיוותים. גם בשבוע שעבר קיימנו דיון ואמרנו שניקח את זה לוועדה ניטרלית לא במשרד הביטחון ולא אני אקבע אם יש זכאות או לא.

פנינה כהן:

אנחנו מבקשים היום הפרדת תקציבים.

יונה יהב:

זה לא שייך לפה.

פנינה כהן:

חבר הכנסת יונה יהב, בבוא העת נבוא לבקש תיקון תגמולים, ואני לא רוצה שמשדד האוצר או משדד הביטחון יספרו לי את כולן ויגידו: זאת הנוסחה, ולכן אין תקציבים. אני דואגת לאלמנה וליתום ולא לנשואות, לא לגרושות ולא לידועות בציבור.

רון ברימן:

גם אני דואג לאלמנה.

פנינה כהן:

צריכה להיות הפרדת תקציבים.

רון ברימן:

את נגד אלמנות אחרות.

פנינה כהן:

אם מדינת ישראל רוצה לתת לידועות, לגרושות ולנשואות - FINE, לא על חשבון האלמנה.

רון ברימן:

את נגד אלמנות אחרות.

פנינה כהן:

אלמנה שהתאלמנה פעם שנייה ממחלה של בעלה, שייכת לביטוח הלאומי. מה אתם רוצים מאיתנו?

רון ברימן:

היא גם כן אלמנה.

פנינה כהן:

היא אלמנה ששייכת לביטוח הלאומי.

יונה יהב:

אין ספק שהגברת פנינה כהן היא תופעה.

פנינה כהן:

מה אתה אומר? באמת?

יונה יהב:

ותיכף אומר לך כמה מילים, ואת תשמעי אותן עד הסוף, כי זאת זכות הדיבור שלי כרגע.

מר לוטנברג, תרשה לי לומר לך כמי שחי עם השכול - וזה נאמר בפרוטוקול בישיבה הראשונה - שכול זה מצב עד הקבר.

יוסף לוטנברג:

זה אתה אומר לי? חבר הכנסת יונה יהב, אתה אומר לי? אני חי עם השכול. 25 שנה אני חי עם השכול.

יונה יהב:

כי שאלת מתי אלמנה מפסיקה לשמש אלמנה. זה לא עניין של חוק, זה עניין של תחושה. בדיוק כמו אב שכול, זאת תחושה שלא מסתיימת לעולם, ובדיוק כמו שאלמנה אם היא נישאת בשנית, במיוחד האלמנות של צה"ל שברוב המקרים מתאלמות בגיל צעיר כשהן לא בשלות, הפצע הזה הוא לעולמי עד. וזה לא משנה אם היא התחתנה בשנית ואם היא הקימה משפחה בשנית, אין לזה כל רלוונטיות.

מה עוד שהחוק במדינת ישראל, החוק הזה שאנחנו מבטלים אותו היום, יצר איזשהו חיץ של 14 שנה שהוא לא תלוי בדבר, שאיזה מחוקק ישב וכתב פעם 7, פעם 9, פעם 14, ואמר שמי שמשנה סטטוס עד יום אחד לפני 14 - בסדר, נקרא לו אלמנה, ומי שמשנה סטטוס דקה אחרי היום ה-14 הוא כבר לא אלמנה. את זה אנחנו הולכים לשנות, דבר שאין לו לא הגיון, לא הצדקה, לא רציו.

פנינה כהן:

יש לי שאלה לחבר הכנסת יונה יהב. האם תגמול בא להחליף את הפצעים של האלמנה?

היו"ר מקסים לוי:

אני רוצה להציע את הצעת החוק בקריאה שנייה ושלישית. אבל יחד עם זאת, גברת פנינה כהן, אני מבטיח לך שאומר בנאום שלי במליאה שזה לא יבוא על חשבון ההטבות של האלמנות.

יונה יהב:

אנחנו מצרפים את שני החוקים.

היו"ר מקסים לוי:

זה ייכתב ואדבר על כך במליאה.

אריה צ'רטוק:

עקרונית, העמדה שלנו היא בעד שיוויון, שלא יהיו סוגים שונים אלמנות.

יונה יהב:

מביאים את זה השבוע למליאה?

היו"ר מקסים לוי:

אני מקווה שכן.

תודה רבה, הישיבה ננעלה. הישיבה ננעלה בשעה 12:50.